

TO MOMANMENTO

(1-7-2012) ΕΤΟΣ 7ο **ΤΕΥΧΟΣ 024** ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ • ΕΤΟΣ 7ο

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

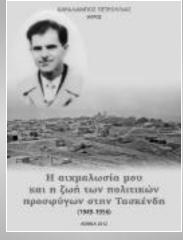
Ο μοναδικός αγώνας που χάθηκε, είναι αυτός που δε δόθηκε ποτέ...

Οι κινήσεις που έχουν γίνει απ' τους κατοίκους του χωριού είναι λίγο πολύ γνώστες σε όλους. Οι λιγοστές υπόγραφες που με κόπο μαζεύτηκαν, φυσικά δεν είναι αρκετές ενάντια στον επιχειρηματία που χρησιμοποιεί κάθε μέσο του συστήματος προς όφελος του. Ένα απ΄ τα παραδείγματα που μπορώ να προσάψω είναι πως στις 01/03/2012, βγήκε απόφαση έγκρισης χαρακτηρισμού ως

🗢 στη σελ. 4

Ο Καθηγητής κ. Αθανάσιος Χρήστου στο βήμα παρουσιάζει το βιβλίο του Χαρ. Πετρούλια.

Το εξώφυλλο του βιβλίου.

Ο γιατρός μας Χαρ. Πετρούλιας και συγγραφέας του βιβλίου.

ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ *AEONTAPIOY*

Η δανειστική βιβλιοθήκη με έδρα το Λεοντάρι, ως γνωστό, απευθύνεται σ' όλους τους Βοιωτούς. Άλλωστε ο αριθμός των βιβλίων, (15.000) και ιδιαίτερα το περιεχόμενο τους, την κάνουν μια από τις πιο σύγχρονες βιβλιοθήκες. Έχει τα πιο σύγχρονα βιβλία για όλες τις επιστήμες. Διαθέτει βιβλία για όλες τις ηλικίες και όλα τα επίπεδα μόρφωσης. Επίσης διαθέτει πλήρες αναγνωστήριο με τριάντα θέσεις και τέσσερις Η/Υ που έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ **ТРІТН & ПЕМПТН** 10.00 π. μ. -12.00 μ. μ. ΤΕΤΑΡΤΗ &ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5.00 μ. μ. - 8.00 μ.μ. ΣABBATO &KYPIAKH 10.00 π. μ. - 12.00 μ.μ.

& 5.00 μ. μ. - 8.00 μ. μ. Εκτός των παραπάνω ωρών λειτουργίας, μπορείτε να εξυπηρετηθείτε οποιαδήποτε άλλη ώρα, τηλεφωνώντας στα παρακάτω τηλέφωνα:

6932662846, 6973495836, 22620-65463, 22620-65611 FAX:22620-65463, email: vivliothikileontari@yahoo.gr

ME TIMH, Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΔΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ

Πρόσκληση

«Το Πολυάνδριον» σας προσκαλεί στην παρουσίαση του βιβλίου «Η αιχμαλωσία μου και η ζωή των πολιτικών προσφύγων στην Τασκένδη (1949-1956)» του συμπολίτη μας Ιατρού κ. Χαράλαμπου Πετρούλια που θα γίνει την Κυριακή 1 Ιουλίου 2012 και ώρα 11.00΄ στο Λεοντάρι Θηβών στην αίθουσα του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου του Προφήτη Ηλιού.

ο κ. Θανάσης Χρήστου Επίκουρος Καθηγητής Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Την παρουσίαση του βιβλίου θα κάνει

Ο οργανωτικός φορέας

Πλήθος κόσμου στην παρουσίαση του βιβλίου, «Η αιχμαλωσία μου και η zωή των πολιτικών προσφύγων στην Τασκένδη (1949-1956)», του γιατρού μας, ΧΑΡ. Δ. ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ

εχείλισε από κόσμο, η αίθουσα του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου του Προφήτη Ηλιού, την Κυριακή 1 Ιουλίου 2012 και ώρα 11.00΄ στο Λεοντάρι Θηβών, στην παρουσίαση του βιβλίου «Η αιχμαλωσία μου και η ζωή των πολιτικών προσφύγων στην Τασκένδη (1949-1956)» του συγχωριανού μας Ιατρού κ. Χαράλαμπου Πετρούλια, που διοργάνωσε η εφημερίδα μας. Την παρουσίαση έκανε ο συμπολίτης μας, κ. Θανάσης Χρήστου Επίκουρος Καθηγητής Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, από τις Θεσπιές. Η αίθουσα ήταν ασφυκτικά γεμάτη, από κόσμο, όχι μόνο από το χωριό μας, αλλά και από τα γύρω χωριά, την Χαλκίδα -τόπο όπου επί πολλά χρόνια εξάσκησε την ιατρική ο γιατρό μας- και την Αθήνα, που ήρθαν για να παρακολουθήσουν την παρουσίαση, αλλά και να τιμήσουν τον τόσο αγαπητό σε όλους μας γιατρό. Ακόμα και τα μπαλκόνια του Πνευματικού Κέντρου κάποια στιγμή, και αυτά γέμισαν.

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ, αφού ευχαρίστησε το εκκλησιαστικό συμβούλιο για την παραχώρηση της αίθουσας, τις γυναίκες του Πνευματικού Κέντρου για την επιμέλεια της αίθουσας, και βέβαια όλους τους εκλεκτούς προσκεκλημένους, ιδιαίτερα δε, τους δυο ιερείς, τον π. Κώστα και τον π. Γιάννη, τον Δήμαρχό μας κ. Γ. Ντασιώτη, τον συγχωριανό μας και Πρόεδρο της Εταιρείας Βοιωτι-

ΟΧΙ ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ!!! ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ!!!

πό την καθολική συμμετοχή του λαού του Λεονταρίου χαρακτηρίστηκε η Λαϊκή Συνέλευση, που έλαβε χώρα στο χωριό μας, χθες Παρασκευή 1-6-2012, για το θέμα του ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟΥ, μετά από πρωτοβουλία του προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου κ. Λιάκου Κυριάκου. Μετά τις ενημερώσεις που έγιναν από τον πρόεδρο του Τ.Σ. κ. Λιάκου Κυριάκο, τον Δήμαρχο κ. Γεώργιο Ντασιώτη, εκπρόσωπο της εταιρείας, και αφού μίλησαν και ρώτησαν, για όλα αρκετοί Λεονταρίτες, διαπιστώθηκε ότι κανείς δεν θέλει την επένδυση στο ΧΑΡΜΑΤΙ. Η καθολική θέση όλων των Λεονταριτών είναι: ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ. Το ΟΧΙ στο ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟ στο ΧΑΡΜΑΤΙ,

🗢 στη σελ. 2

αρμάτι: «της αλεπούς ο θάνατος». Προχτές πηγαίνοντας για την «χώρα» (Θήβα), περνώντας α πό το Χαφμάτι, άχουσα τον μιχρό που είχα δίπλα μου, να μου φωνάζει, «μπαμπά μια αλεπού πάει να πιεί νερό στο Χαρμάτι». Έκοψα ταχύτητα και έμεινα να χαζεύω το θέαμα, για να συ νεχίσει ο μικρός, «μπαμπά βγάλτην φωτογραφία», ξέροντας ότι πάντα έχω την φωτογραφική μηχανή μαζί μου, γνωρίζοντας το πάθος μου για τις φωτογραφίες.- Βλέπετε πάθη έχουμε όλοι, τα πάθη είναι δύναμη δημιουργίας, αρχεί να μην πονάνε τους άλλους. Το πάθος για την φωτογραφία, σε χάνει να ξεχνάς ή καλυτέρα να καταπολεμάς την θνητότητά σου, αιχμαλωτίζοντας στιγμές και περνώντας τες στην πρόσκαιρη αιωνιότητα.- Η αλεπού, για την ακρίβεια ήταν αλεπουδίτσα, πήγαινε αμέριμνη να πιεί νεφό, σε ένα πλέον όλο και λιγότεφο – όπως και όλες πλέον οι βούσες – σε χρήση Χαρμάτι. Η δί ψα όμως και η πείνα, είναι κακό πράγμα, και είναι και κακός σύμβουλος. Ας γνωρίζουμε όλοι

μας, λοιπόν ότι όταν διψάμε για χρήμα, δόξα, εξουσία, ποοβολή, κλπ, μπορεί να πέσουμε στην παγίδα σαν την α λεπού, να πιούμε νερό μολυσμένο ή να μην πάρουμε τις προφυλάξεις μας, και να ξεδιψάσουμε προσωρινά, γιατί όταν γύρισα από την «χώρα» βρήκα την αλεπού σκοτωμέ νη και μισοφαγωμένη από παρακείμενα σκυλιά. Έγινε εύχολη λεία, η μιχοή και αμέριμνη, με περισσή αλαζο νεία αλεπουδίτσα. Ας προσέχουμε περισσότερο όλοι μας, και όσοι από εμάς αγαπήσαμε το Χαρμάτι παράφορα πρόσφατα, αλλά κυρίως και ιδιαίτερα όσοι συχνάζουν στο Χαρμάτι, μην την πατήσουμε σαν την μικρή αλεπου -

«Η εποχή της παρακμής»

Λεονταρίτισσα Νικολέτα Κόλλια, του Ιωάννη και της Ισμήνης, πήρε την 1η θέση, στην κατηγορία της, στον 4ο Πανελλήνιο Σχολικό Λογοτεχνικό Διαγωνισμό, που διοργανώνει κάθε χρόνο, ο ΜΟΡΦΩΤΙΚΌΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ, με το ποίημά της «Η εποχή της παρακμής».

Το βραβείο παρέλαβε η ίδια, την Κυριακή 22 Απριλίου 2012, σε εκδήλωση που έγινε στο Πολιτιστικό Κέντρο Πετρούπολης. Στην Νικολέτα αξίζουν πολλά-πολλά συγχαρητή-

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ

Στην εποχή της παρακμής στο τέλος κάθε λογικής και κάθε αξίας ένας λαός που απλά βαδίζει ναρκωμένος μέσα στη νύχτα και στο έλεος θαμμένος που έχει στο αίμα του αιμοσφαίρια απραξίας...

Γέμισαν μίσος των ανθρώπων τις καρδιές περνάνε, φεύγουνε και χάνονται οι στιγμές Περνάν τα χρόνια και σε αφήνουν στο κενό Πέρασαν μέρες που δεν είδες ουρανό...

Στην εποχή της παρακμής και της αρχής του τέλους στα χρόνια της καταστροφής δικαιοσύνη σας ζητήσαμε επιτέλους...

Μα τώρα πια πάμε μπροστά με λόγια αλληγορικά μήπως και σώσεις κάτι απ' τα παλιά...

🗢 στη σελ. 4

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 6-5-2012 ΣΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ ΘΗΒΩΝ

ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ :	580
ΣΥΡΙΖΑ:	125
ΑΝ. ΕΛΛΗΝΕΣ:	85
Ν.Δ.:	
ΠΑΣΟΚ:	
ΔΗΜ. ΣΥ:	56
K.K.E.:	38
ΔHM.AP.:	29
ΧΡ.ΑΥΓΗ:	43
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ:	12
ΛΑ.Ο.Σ.:	4
ΔΡΑΣΗ:	
ΔΙΑΦΟΡΑ:	

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 17-6-2012 ΣΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ ΘΗΒΩΝ

ELLELBAMMENOI:	928
ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ :	525
АПОХН:	403
ΣΥΡΙΖΑ:	160
Ν.Δ.:	147
ΠΑΣΟΚ:	55
XP.AYFH:	49
ΑΝ. ΕΛΛΗΝΕΣ:	
ΔHM.AP.:	
K.K.E.:	14
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ:	7
ΛΑ.Ο.Σ.:	3
ΔΡΑΣΗ-ΔΞ:	
ΑΝΤΑΡΣΥΑ:	
ΔΙΑΦΟΡΑ:	
Τα αποτελέσματα μας κοινοποίησε η υπάλληλος τ	
, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	11

ETTISTONES TTOY NABAME

μας, κ. Ουρανία Μελισσάρη. Θερμά την ευχαριστούμε.

Λεοντάοι 2-7-2012

Αγαπητό «Πολυάνδριον», Παρακολούθησα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την εκδήλωση, παρουσίασης του βιβλίου του γιατρού, και αγαπητού σε όλους μας, Χαρ. Δ. Πετρούλια. Ειλικρινά θέλω να συγχαρώ τόσο το γιατρό για την συγγραφή του βιβλίου, όσο και εσάς για την άψογη διοργάνωση της παρουσίασης. Τα θερμά μου συγχαρητήρια, και προσβλέπουμε και στο μέλλον σε ανάλογες εκδηλώσεις. Επιτρέψτε μου όμως να θυμίσω ότι ο εμφύλιος πόλεμος τελείωσε το 1949, αυτό διότι κάποιοι συχνά το ξεχνούν, ίσως έχουν ισχνή μνήμη, δεν θέλω να πιστέψω ότι έχουν επιλεκτική μνήμη.

Με εκτίμηση, για το ανεκτίμητο έργο σας, Χαράλαμπος Χρ. Βυλλιώτης, μόνιμος κάτοικος Λεονταρίου.

ναδημοσιεύουμε μια ενδιαφέρουσα επιστολή του Λεο-_Ανταρίτη, Δρ. Ιστορίας & Προέδρου της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΒΟΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ, κ. Νικόλαου Κόλλια, από την εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

Ο βοναπαρτισμός του κ. Τσίπρα

Κύριε διευθυντά

Το φαινόμενο Τσίπρα, χρήζει βαθύτερης ανάλυσης και προβληματισμού. Δεν είναι όμως της παρούσης για εκτεταμένη ανάλυση. Θα περιοριστούμε σε απλούς χαρακτηρισμούς. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τα οποία εκδηλώνονται στη συμπεριφορά του κ. Τσίπρα, είναι: πρώτο χαρακτηριστικό γνώρισμα: ο βοναπαρτισμός, ο οποίος φάνηκε όταν απευθύνθηκε προς τους ηγέτες της Δύσης με επιστολές, με τις οποίες ζητούσε να συναντηθεί με αρχηγούς κρατών, και με έμμεσες απειλές. Το φαινόμενο αυτό αποδεικνύει και παιδαριώδη ανωριμότητα. Φαίνεται ότι αγνοεί ή λησμονεί ότι «η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, ενώ η αλαζονεία είναι χαρακτηριστικό της ανωριμότατος».

Δεύτερον: η αλαζονεία και η μεγαλαρχία του. Αυτό αποδεικνύεται από τη συμπεριφορά του προς τους αρχηγούς των δύο τότε μενάλων κομμάτων, από τους οποίους απαίτησε με κυνισμό να άρουν τις υπογραφές των, πριν τους συναντήσει.

Τρίτο γνώρισμά του είναι, ο άκρατος και άκριτος λαϊκισμός.

Χαϊδεύει τα αυτιά του λαού με υποσχέσεις ανέφικτες και ουτοπιστικές. Σε περίοδο που ο λαός βρίσκεται σε βαθιά οικονομική ανέχεια, ευχαρίστως ακούει λόγια παρηγορητικά και ελπιδοφόρα, έστω και αν πιστεύει ότι αυτά είναι ανέφικτα.

Ο κ. Τσίπρας είναι και ευφυής και με ικανότητες νέος πολιτικός. Θα μπορούσε και θα μπορεί να αναδειχθεί ο νέος ηγέτης που έχει ανάγκη ο τόπος, αν βέβαια ο λαϊκισμός, η δημαγωγία και η δημεγερτία του, έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να κερδίσει ψήφους και εν συνεχεία να κυβερνήσει με σύνεση και με ρεαλισμό. Είναι γνωστό ότι οι πραγματικοί ηγέτες δεν λαϊκίζουν. Και έχουμε παραδείγματα από την Ιστορία μας, όπως ο Χαρίλαος Τρικούπης, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Θα πρέπει να διαβάσει τις βιογραφίες των ο κ. Τσίπρας. Ελπίζω, επειδή τον θεωρώ ευφυή, ότι θα ακολουθήσει τον δρόμο του ρεαλισμού και της σύνεσης. Τα σημερινά οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα, δεν συνηγορούν για εκτροπές, ουτοπιστικές, αντιιστορικές και προπάντων αντιδημοκρατικές και ανελεύθερες.

Δο Νικολαος Κολλιας / Μελίσσια Αττικής (Γράμματα Αναγνωστών/Εφ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/ 16-06-2012)

KASKABEMIQTIKA

Γράφουν οι κασκαβελαίος και αταίριαστος

ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Απέναντι ακριβώς από το 251 Γ.Ν.Α., επί της Κατεχάκη, σε χώρο που διέθεσε το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, δημιουργήθηκε ένα υπέροχο άλσος, το ΑΛΣΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. Ένα κομμάτι του άλσος, αρκετά μεγάλο, αφιερώθηκε σε όλους του Έλληνες αξιωματικούς και οπλίτες που έδωσαν την ζωή τους στους αγώνες για την ελευθερία της Κύπρου. Τα ονόματα τους είναι χαραγμένα με χρυσά γράμματα, ανάμεσα τους και το όνομα του δικού μας Λάμπρου Νικολάου. Όταν για πρώτη φορά τυχαία πέρασα και το είδα, κοντοστάθηκα και έψαξα να βρω το όνομα του Λάμπρου. Ειλικρινά ανατρίχιασα και συγκινήθηκα όταν ανάμεσα στα ονόματα των παλληκαριών που έχασαν την ζωή τους πολεμώντας για την ελευθερία μας, διάβασα:

ΔΝΕΑΣ (ΠΖ) ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ 16-08-1974

ΟΧΙ ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ!!! ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ!!!

🖛 από τη σελ. 1

ήταν ηχηρό και ομόφωνο.

Βέβαια πρέπει να προσθέσουμε ότι την παράσταση έκλεψε, ο γηραιός, αλλά με νέα ψυχή και αγχίνους, Μπαρμπά-Κώτσος (Κωνσταντίνος Ηλ. Πανταζής), ο οποίος στηριζόμενος στην βακτηρία του αναφέρθηκε με έκδηλη συγκίνηση στην ιστορία της βρύσης. Είπε χαρακτηριστικά απευθυνόμενος στο επενδυτή: "Αφήστε να μιλήσει το μπαστούνι... Μανάρι μου με σένα δεν έχουμε τίποτα, να γίνει η επένδυση αλλά αλλού. Για μας το ΧΑΡΜΑΤΙ είναι η ιστορία, είναι η ζωή μας, είναι οι αναμνήσεις μας. Εκεί ζήσαμε χαρές και λύπες, εκεί ανταμώναμε και φιλιώναμε εχθροί και φίλοι, εκέι έπλυ-

Φωτοαντίγραφα А/М & Еухрына Σχέδια Ψηφιακές Εκτυπώσεις Βιβλιοδεσίες Πλαστικοποίησεις Δακτυλογραφήσεις Γραθιάς 16 - Αθτίνα ΤΚ 10678 Τπλ: 210 3800783 - Fax: 210 3800784 E-meit infu@copyexpert.gr

ΓΙΑ NA MHN MAΣ ΨΑΧΝΕΤΕ

❖ ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ (και παλαιά τεύχη) μπορείτε να το βρείτε στο ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΠΑΠ, του χωριού μας, του Γεώργιου ΑΓΓΕΛΟΥ.

 Επίσης αποστέλλεται άμεσα ηλεκτρονικά, αρκεί να μας το ζητήσετε στην ηλεκτρονική μας διεύθυνση: kaskaveli1@yahoo.gr και ταχυδρομικά αρκεί να μας γνωρίσετε την ταχυδρομική σας διεύθυνση.

 Παρακαλούμε να δηλώνετε τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Γάμοι, κηδείες, γεννήσεις, βαφτίσεις κ.λ.π.) στην εφημερίδα μας, διότι πολλές φορές δεν πληροφορούμεθα τα γενονότα, ιδιαίτερα αν τελούνται εκτός χωριού.

 Οι φορείς παρακαλούμε να μας ενημερώνουν για τις εκδηλώσεις που πραγματοποιούν προκειμένου να τις βάζουμε στο ΜΠΛΟΚ, αλλά και να τις ανακοινώνουμε από την εφημερίδα, όταν η ημερομηνίες το επιτρέπουν. Επίσης φωτογραφίες ή ομιλίες ή ρεπορτάζ από τις εκδηλώσεις να στέλνονται έγκαιρα για να μπαίνουν στην

Επίσης η εφημερίδα δέχεται ενυπόγραφα: επιστολές, άρθρα, απόψεις, γνώμες, καλόπιστη κριτική σε γεγονότα και καταστάσεις, περιγραφές ηθών και εθίμων, αναφορές σε πρόσωπα, παλιές φωτογραφίες, κλπ. που αφορούν τον τόπο μας για δημοσίευση.

ναν τα ρούχα οι μανάδες μας, εκεί ξεδιψάγαμε, εκεί... Πήγαινε όπου αλλού θέλεις, όχι στο ΧΑΡΜΑΤΙ."

Ακόμη να σημειώσουμε ότι πολύ ωραία μίλησε και ο Μπάμπης ο Βυλλιώτης, τόσο για την ιστορία της βρύσης και την σημασία της, όσο και για την τωρινή της χρήση.

Επίσης ο αντιδήμαρχος μας, κ. Πελώνης μίλησε για την ανάγκη επέκτασης του σχεδίου οικισμού του χωριού μας προς το Χαρμάτι, διότι εκεί ήδη υπάρχει το κέντρο (ΜΑΝΔΡΟΤΟΙΧΟΣ-ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ-ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΡΥΣΗΣ)ανάπτυξης ενός οικισμού.

Κάθε ομιλητής -και ήταν πολλοί-πρόσθεσε μία ψηφίδα, στο μωσαϊκό της ιστορίας της βρύσης.

Λεοντάριον Θηβών, 2-6-2012

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 24 – ANOIΞΗ 2012 (1-7-2012)- ΕΤΟΣ 7ΟΝ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ – ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΕΔΡΑ: Καλλιστράτους 54, ΤΚ. 15771, Ζωγράφου, τηλ. 210 7754441, 22620 65797, 6974191736. HΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: kaskaveli1@yahoo.gr ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι:

Δημητρίου Νικόλαος τ. Ιωάννη, Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία, Κούλα Κόλλια, Ελένη Λιούση, Πανταζής Ιωάννης, Αριλένα Δημητρίου, Νικολέττα Ι. Κόλλια, Δρ. Νικόλαος Κόλλιας, Κωνσταντίνος Μπελέζος, Βασιλική Βουδούρη, Αντώνης Δημητρίου, Θανάσης & Τζουλιάνα Αντωνοπούλου, Κων/νος Μπασούκος, Ξενοφώντας Μελισσάρης, Χαράλαμπος Βυλλιώτης, Βενετία Χρήστου, Χαράλαμπος Πετρούλιας, Ουρανία Μελισσάρη & Ανδρέας Μπλατσούκας.

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν, γι' αυτό και τους ευχαριστούμε οι:

Ο ιερέας του χωριού μας Παπα Κώστας, οι δάσκαλοι του σχολείου μας & ο Πρόεδρος του Τ.Σ. Κυριάκος Λιάκου.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα την εφημερίδα.

Το ιστολόγιό μας είναι: http://leontari-thivon.blogspot.com Τα τεύχη του ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΥ: http://sites.google.com/site/topolyandrion

ΥΠΕΥΘΎΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Γ. Ζώρζος, Μεσολογγίου 10, τηλ. 210 3301600

Κύριε Καθηγητά,

Αισθάνομαι την ανάγκη εκ μέρους όλων των συγχωριανών μας, να σας αποχαιρετίσω, αλλά και να σας ευχαριστήσω ως φοιτητής σας στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, για όσα

κάνατε για μας, για ότι υπήρξατε για όλους μας.

Αγαπούσατε την γενέτειρά σας, πολύ. Με κάθε ευκαιρία την επισκεπτόσασταν. Θυμόμαστε όλοι τα ζεστά κηρύγματά σας, εδώ στον Προφήτη Ηλία, ιδιαίτερα κατά την εορτή του, που πάντα τιμούσατε. Προσηνής με όλους, καταδεκτικός, αν και Πανεπιστημιακός, θα σας θυμόμαστε στην πλατεία, να περιδιαβαίνετε τις παρέες, να λέτε ένα μεστό λόγο, να γίνεστε μαγνήτης για όλους μας. Θα μας λείψετε κ. Καθηγητά.

Ως φοιτητής σας στην θεολογική την δεκαετία του ΄80, μας διδάξατε περισσότερο με τα έργα σας παρά με την λόγια. Μας μάθατε ότι ο Χριστός μίλησε, δίδαξε, και στα Ελληνικά, αλλά περισσότερο με το έργο του, όπως και εσείς. Κάνατε πράξη την ρήση του Ευαγγελίου, « ουκ ήλθον διακονηθήναι , αλλά διακονήσαι». Η πόρτα του μοναχικού σας, γραφείου στην Θεολογική, εκεί στον τρίτο όροφο, ήταν πάντα ανοιχτή, κυριολεκτικά, για όλους μας. Ακόμα και το τηλέφωνό σας ήταν πολλές φορές στην διάθεσή μας, για να επικοινωνούμε με τους δικούς

Συλλυπούμενος εκ μέρους όλων την οικογένειά σας, την σύζυγο σας , τα παιδιά σας , τα εγγόνια σας, την αδελφή σας, τα ανίψια σας, ευχόμαστε, «όπως Κύριος ο Θεός εγγράψη το όνομά σας εν τοις ουρανοίς».

Όπως και εσείς κ. Καθηγητά στην, εναίσιμο επί διδακτορία διατριβή σας «ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ» γράφατε: Υπέρ πάντων τούτων εύχομαι εκ βάθους καρδίας, όπως Κύριος ο Θεός εγγράψη τα ονόματα αυτών «εν τοις ουρανοίς», ένθα και τα ονόματα (των Εβδομήκοντα Αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού) εγγέγραπται». Έγγραφον εν Λεονταρίω Θηβών. 20 Ιουλίου 1976. ΛΟΥΚΑΣ ΧΑΡ. ΦΙΛΗΣ

> Νικόλαος Ι. Δημητρίου 29-4-2012

ΕΞΟΔΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΛΟΥΚΑ ΦΙΛΗ (1935-2012)(1)

Καθηγητής Λουκάς Φίλης γεννήθηκε ΄ √ρ∕το Λεοντάριο Θηβών στις 3 Αυγούστου 1935. Σπούδασε Θεολογία και Φιλολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, πραγματοποίησε δε μεταπτυχιακές σπουδές στα Πανεπιστήμια Βόννης και Κολωνίας.

Όταν επέστρεψε από τη Γερμανία, διορίστηκε Βοηθός στη Θεολογική Σχολή Αθηνών (Έδρα Ερμηνευτικής και Ερμηνείας της ΚΔ και Έδρα Εισαγωγής και Ερμηνείας της ΚΔ). Το 1976 αναγορεύτηκε Διδάκτωρ Θεολογίας με την εργασία: Το πρόβλημα των Εβδομήκοντα Αποστόλων του Κυρίου. Το 1982 ονομάστηκε Λέκτωρ και το 1997 εξελένη Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 2003 αφυπηρέτησε, καταληφθείς από του ορίου ηλικίας.

Υπηρέτησε με εξαιρετικό ζήλο και αυταπάρνηση την επιστήμη του, την Εκκλησία και την κοινωνία, ως συγγραφέας επιστημονικών άρθρων και βιβλίων, ως διδάσκαλος στην πανεπιστημιακή, την εκκλησιαστική και τη στρατιωτική Εκπαίδευση, ως ιεροκήρυκας και ομιλητής, ως διάκονος δημοσίου λόγου και γραφίδος, ως εισηγητής σε Συνέδρια και πρεσβευτής της Ελληνορθοδοξίας στην πατρίδα του και το εξωτερικό, ως άνθρωπος που χαιρόταν και πόναγε με τον άλλο, ως άνθρωπος του μόχθου και της αγάπης, του αστείου και της προσευχής, της έδρας και της Εκκλησίας, της καθημερινής άσκησης και του παραδείγματος, ως άνθρωπος πιστός, ευσυνείδητος, φίλεργος και μαχητικός, ειλικρινής, δίκαιος, και ανιδιοτελής, σεμνός, απλός, προσιτός σε όλους, λόγω και έργω διδακτικός, ως άνθρωπος αδιάκοπης προσφοράς και προσωπικής θυσίας.

Στην επαγγελματική του διακονία υπήρξε ακάματος και, παρά τις απίστευτες αντιξοότητες που συνάντησε στη ζωή του, ιδιαίτερα παραγωγικός. Μέγα μέρος του συγγραφικού του έργου αφιέρωσε στη ζωή του Χριστού και τα πρώτα βήματα της Εκκλησίας Του. Το αφιέρωσε στους Ευαγγελιστές και στον (συνονόματό του) Λουκά, τον «Λουκά τον ιατρό, τον αγαπητό» (Κολ. 4,14) όπως τον αποκαλούσε ο απόστολος των Εθνών, και τα βιβλία εκείνου (Ευαγγέλιο και Πράξεις). Το αφιέρωσε στη διδασκαλία του Κυρίου και των Μαθητών Του, στην Πεντηκοστή, στα χαρίσματα του Πνεύματος και τη διαχρονική επικαιρότητα του κηρύγματος της Εκκλησίας. Συνέβαλε με τις μελέτες του στην βαθύτερη κατανόηση της Γλώσσας της Καινής Διαθήκης, αλλά και της Ιστορίας της Εποχής της Καινής Διαθήκης, της εποχής κατά την οποία έζησε ο Κύριος και ο Μαθητές Του. Ασχολήθηκε ακόμη με θέματα της αρχαίας Ιστορίας και Γραμματείας, καθώς και με ζητήματα της Νεότερης Ιστορίας και της Ιστορίας του τόπου καταγωγής του.

Τη ζωή του όλη ανάλωσε κυριολεκτικά στη διδασκαλία και τους μαθητές του, οι οποίοι τον υπεραγαπούσαν, επειδή εισέπρατταν απ' την πλευρά του αγάπη μοναδική και υποδειγματική για πανεπιστημιακό διδάσκαλο και σύγχρονο λειτουργό της Εκκλησίας και της Θεολογίας. Η αγάπη αυτή, η οποία συναγωνιζόταν, αν δεν υπερέβαινε κι εκείνη προς τους οικείους του (τη εκλεκτή του σύζυγο και τα τρία τους παιδιά με τις οικογένειές τους) ή την φιλτάτη του πατρίδα, είναι βέβαιο ότι τον προπέμπει σήμερα στον ουρανό, μαζί με τις προσευχές της Εκκλησίας που υπηρέτησε με πάθος, ευλάβεια και αγνότητα μια ολόκληρη ζωή.

Τον συνοδεύει ακόμη η υπομονή για τις αδικίες που υπέμεινε κατά καιρούς στον χώρο τον ακαδημαϊκό: έναν χώρο αχάριστο και απαράκλητο (αντίθετα απ' ό.τι φαντάζονται οι πιο πολλοί), διόλου δε προνομιακό για όσους επιμένουν να πιστεύουν σε αρχές, να λειτουργούν με χριστιανική συνείδηση και να έχουν το θάρρος της γνώμης τους.

Τον ακολουθεί η καρτερία του κατά τη διάρκεια της πολύχρονης δοκιμασίας της υγείας του, από την οποία σήμερα τον αποδέσμευσε ο Δωρεοδότης Κύριος, για να του δώσει το στεφάνι που με τους κόπους του και το θείο έλεος δίκαια εκέρδησε. Στην ασθένεια των τελευταίων ετών του βίου του δοκιμάστηκαν, δίχως ίχνος γογγυσμού, το περιεχόμενο και η συνέπεια της διδασκαλίας του, το βάθος της πίστης του, το πλάτος της αγάπης των οικείων του. Και είναι εκεί ακριβώς, στην καλή οικογένεια, που αποδεικνύεται το αληθινό ήθος του χριστιανού ανθρώπου, εκεί που καλλιεργούνται οι πιστοποιήσιμες για τη γνησιότητά τους ανθρώπινες σχέσεις, σχέσεις που κάνουν πράξη την προσωπική αγάπη, σχέσεις που καθιστούν τον γάμο χάρισμα και πεδίο άσκησης βίου χριστιανικού.

Τον άνθρωπο αυτό έχουμε την ευλογία να προπέμπουμε σήμερα, με το αναστάσιμο κατευόδιο της κοινής μητέρας όλων μας Εκκλησίας, να τον παίρνουμε από τα χέρια των δικών του και να τον παραδίνουμε σ' Εκείνον που αγάπησε μ' όλη τη δύναμη η ψυχή του. Τον άνθρωπο αυτό προπέμπουμε κι εμείς προσωπικά, που τον είχαμε διδάσκαλο και οδηγό, αλλά κι εξ ονόματος των συναδέλφων και μαθητών του στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ανέστη ο Χριστός, διδάσκαλε!

Πορεύου εις την χαράν του Κυρίου σου! Τον εξόδιο λόγο εκφώνησε, ο Κ ω ν σ τ αντίνος Ι. Μπελέζος, Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Θεολογίας του Εθνι κού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου.

1. Ο Αναπληρωτής Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Λουκάς Φίλης εκοιμήθη το Σάββατο 28 Απριλίου 2012, μετά από μακρόχρονη ασθένεια. Η Εξόδιος Ακολουθία τελέστηκε στο Λεοντάρι Θηβών την Κυριακή 29 Απριλίου 2012, Κυριακή των Μυροφόρων, ώρα 5 το απόγευμα.

Επικήδειος για τη Νίτσα Σπύρου

ισθάνομαι την ανάγκη και την υποχρέωση να εκφρά-Οσω και εγώ την λύπη μου και την συμπόνοια μου στον δάσκαλό μας και στα παιδιά του.

Ήμουν μαθήτρια και εγώ της σεβαστής μας δασκάλας της κας Νίτσας, όπως την αποκαλούσαμε. Και θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που είχα αυτήν δασκάλα μου στις πρώτες τάξεις του Δημ. Σχολείου.

Μας έμαθε τα πρώτα γράμματα. Μας πήρε ζυμάρι άπλαστο και μας έπλασε ανθρώπους αυτή και ο σύντροφός της ο κ. Μπλατσούκας.

Οι δύο μαζί εργάστηκαν άοκνα χω- Η αείμνηστη δασχάλα μας ρίς ιδιοτέλεια πολλές φορές υπεράνω $\mathbf{E}\lambda$ ένη $\mathbf{\Sigma}\pi$ ύρου (κ. Νίτσα) των δυνάμεών τους για να μας μάθουν

γράμματα. Δεν ήταν μόνο δάσκαλος ήταν και παιδαγωγός. Γιατί πρώτο και κύριο μέλημά τους ήταν να γίνουμε σωστοί και πετυχημένοι άνθρωποι στην κοινωνία.

Δεν θα ξεχάσω δάσκαλε ότι πηγαίνατε Σχολείο πολύ νωρίς το πρωί για να ανάψετε τη σόμπα με ξύλα που το κάθε παιδί έφερνε από το σπίτι του για να είναι ζεστά όταν θα έλουμε εμείς Σχολείο. Πολλές φορές το χειμώνα με τα χιόνια ανοίγατε τους δρόμους με φτυάρια για να μην χάσουμε τα μαθήαμτα. Δεν θα ξεχάσουμε ότι δημιουργούσατε οι δυο σας στις εθνικές επετείους και όχι μόνο, ολόκληρες θεατρικές παραστάσεις στο ρόλο των ηθοποιών εμείς οι μαθητές κάνοντας πρόβες πολλές νύχτες στο σπίτι σας. Δεν θα ξεχάσουμε ότι μας ετοιμάζατε για το Γυμνάσιο κάνοντάς μας 6-8 το πρωί, ιδιαίτερα, γιατί θέλατε στο Γυμνάσιο να είμαστε οι πρώτοι. Και αυτό είχε επικρατήσει. Είσαστε από το Λεοντάρι είστε μαθητές του Μπλατσούκα λέγανε οι καθηγητές και ότι ξέρουμε γράμματα.

Δεν θα ξεχάσουμε τους κήπους στο Σχολείο που είχατε φτιάξει και με εμάς μαζί με διάφορα αρωματικά φυτά να τα πουλήσουμε και με τα χρήματα αυτά να πάρουμε εγκυκλοπαίδεια και άλλα βιβλία για την Βιβλιοθήκη του Σχολείου.

Για όλα αυτά και για πολλά άλλα σας ευχαριστούμε θερμά και να ξέρετε ότι εσείς και η σύντροφός σας είστε καταξιωμένοι στη συνείδηση της γενιάς μου. Και στη σεβαστή μας δασκάλα το χώμα της γης του Λεονταρίου που υπηρέτησε τόσα χρόνια πιστά και θα την σκεπάσει να είναι ελαφρύ. Θα την θυμόμαστε πάντα με αγάπη και σεβασμό. Αιωνία η μνήμη σεβαστή μας δασκάλα.

> Βασιλική Βουδούρη 7-4-2012 Σάββατο του Λαζάρου

«Ομορφιές και αλήθειες στο Κασκαθέλι»

έες, όμορφες, καλοντυμένες, στολισμένες, όλες «ελεύθερες», φωτογραφίζονται κάτω από την πλατεία, την ημέρα της πανηγύρεως. Ανήμερα του Προφήτη Ηλία. Μας μετα φέρει η φωτογραφία έναν άλλο αέρα, μιας εποχής που έφυγε ανεπιστρεπτί, τότε που τα κορίτσια για αυτήν την ημέρα προετοιμαζόντουσαν ένα ολόκληρο χρόνο. Θα έβγαιναν στην αγορά με τους δικούς τους ή και μόνες τους όλες μαζί, με την ηλικία τους. Θα τους έθλεπε όλο το χωριό, αλλά και ξένοι από τα γύρω χωριά. Έπρεπε να σκεφτούν καλά, τι θα φορέσουν, πως θα στολιστούν, πως θα χορέψουν,...γιατί που ξέρεις, μπορεί κάποιο αντρικό **βλέμμα να ήταν μοιραίο για το μέλλον τους, να κτύπαγε την πόρτα του σπιτιού τους, να τις** ζήταγε από τους δικούς της, και έτσι να έθγαιναν από την σειρά τους, να άφηναν την σειρά στην μικρότερη αδελφή ή στον μεγάλο αδελφό που περίμενε υπομονετικά να τακτοποιήσει πρώτα τις αδελφές και μετά να δει το δικό του μέλλον.

Διακρίνονται από αριστερά οι: Γεωργία Β. Χατζή (Δημητρίου), Λούλα Δ. Πετρούλια (Σοφία), Ειρήνη Δ. Βενιζέλου (Βεργιώτη), Βασιλική Κ. Κιούση (Αφιονίδη), Αρετή Θ. Δημητρίου, Ελένη Π. Χατζή (...), Παναγιούλα Β. Χατζή (Μπασιάκου), Χαραλαμπία Χ. Πετρούλια (Βέροιος), Ανα στασία Π. Χατζή (Γεωργίου). (Μέσα σε παρένθεση τα επώνυμα των συζύγων τους)

Ο χόσμος χυριολεχτικά πλημμύρισε το Ενοριαχό μας Πνευματικό Κέντρο, χατά την παρουσίαση του βιβλίου.

Πλήθος κόσμου στην παρουσίαση του βιβλίου, «Η αιχμαλωσία μου και η zωή των πολιτικών προσφύγων στην Τασκένδη (1949-1956)», του γιατρού μας, ΧΑΡ. Δ. ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ

🖛 από τη σελ. 1

κών Μελετών, Δρ. Νικόλαο Κόλλια, τον Πρόεδρο του Τ.Σ. κ. Κ. Λιάκο, την αγαπημένη αδελφή του γιατρού κ. Λούλα Σοφία, τον Αντιδήμαρχό μας κ. Χ. Πελώνη, τον εκδότη κ. Δ. Καντά, έδωσε τον βήμα και την κλεψύδρα, στον Καθηγητή κ. Χρήστου.

Ο καθηγητής κ. Α. Χρήστου, διεξοδικά, με τον ρέοντα λόγο του, επί τριάντα και πλέον λεπτά, χωρίς να κουράσει καθόλου, αντίθετα κατά κοινή ομολογία όλοι απολαύσαμε την ομιλία-παρουσίαση, ανέλυσε το βιβλίο του γιατρού μας. Αναρωτήθηκε τι ήταν αυτό που είχε ο γιατρός και τα κατάφερε να αντέξει σε τόσες δοκιμασίες, για να απαντήσει ο ίδιος, η ευφυΐα, που οδηγεί στην προσαρμοστικότητα.

Αμέσως μετά ο Δήμαρχό μας κ. Γ. Ντα-

σιώτης, σε ένα πολύ σύντομο χαιρετισμό, ξανασημείωσε ότι επάξια το Λεοντάρι, χαρακτηρίστηκε από τον ίδιο, η πνευματική έδρα του Δήμου μας.

Ο Πρόεδρος της Εταιρείας Βοιωτικών Μελετών, Δρ. Νικόλαος Κόλλιας, αναφέρθηκε στον γιατρό ως άνθρωπο, εκτιμώντας ότι με τις σπάνιες αρετές του, όπως η πραότητα, η ανεξικακία, η φιλανθρωπία, η μετριοφροσύνη, ως εφόδια τα κατάφερε από την αιχμαλωσία να νυρίσει νικητής.

Ο συγχωριανός μας, Στρατηγός ε.α. Νικόλαος Φ. Δημητρίου, αναφέρθηκε στο στρατιωτικό σφάλμα, που οδήγησε στην σύλληψη του γιατρού. Επίσης με του χάρτες που είχε ετοιμάσει, μας βοήθησε να μεταφερθούμε στα σημεία που αναφέρει ο γιατρός στο βιβλίο του.

Επίσης απαγγέλθηκε απόσπασμα από το ποίημα που εμπνεύσθηκε, ο ποιητής μας κ. Αντώνιος Δημητρίου, με αφορμή το βιβλίο του γιατρού, στην οποία περιγράφει την Οδύσσειά του.

Τα εύσημα για το βιβλίο διατύπωσε και ο Πτέραρχος και πρώην Δήμαρχος Λεύκτρων κ. Νικόλαος Νόκας. Το τότε, με το τώρα, συνέδεσε ο πρώην κοινοτάρχης Βαγίων, Θεόδωρος Παπαϊωάννου, αναφερόμενος και στο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το χωριό μας με το Χαρμάτι.

Η παρουσίαση παρόλο που ξεκίνησε 11:00 π.μ. ακριβώς, και η ώρα έφτασε 12:20, κανείς δεν έφυγε, διότι όλοι περιμέναμε να ακούσουμε τον γιατρό. Πήρε τον λόγο και με γλαφυρό λόγο, γεμάτο αγάπη, διηγήθηκε κομμάτια της ιστορίας του. Ζήσαμε στιγμές συγκινητικές, ανεπανάληπτες, βαθειά ανθρώπινες. Με την υπομονή που τον χαρακτηρίζει, απάντησε σε ότι τον ρωτήσαμε. Ο γιατρός για άλλη μια φορά, μας μάγεψε.

Μετά και την πεντάλεπτη προβολή, φωτογραφιών από το βιβλίο, η παρουσίαση τελείωσε, αλλά ο κόσμος ήταν εκεί, ήθελε να σφίξει το χέρι του γιατρού, να του κάνει μια αφιέρωση στο βιβλίο που διανέμετο δωρεάν. Λες και δεν ήθελε να τελειώσει αυτό που

Γιατρέ να είσαι πάντα καλά, γερός και δυνατός, αειθαλής όπως πάντα. Σε ευχαριστούμε για τις τόσο όμορφες στιγμές που χάρισες και που θα συνεχίζεις να μας χαρίζεις.

Νικόλαος Ι. Δημητρίου

Αγαπητέ μας Γιατρέ Χαράλαμπε,

Πολλά συναισθήματα αναπηδούν, πολλοί διαλογισμοί γεννιούνται διαβάζοντας κεφάλαιο - κεφάλαιο το βιβλίο Σας "Η αιχμαλωσία μου...". Τελειώνει και κλείνει με τις ασπρόμαυρες φωτογραφίες της εποχής. Μάρτυρας ζωντανός και αυτές μιας διαδρομής θολής, σκοτεινής και καθόλου έγχρωμης.

Το "ταξίδι" της ξενιτειάς δεν το επιλέξατε. Η σκληρή ιστορική συγκυρία Σας επέβαλε ένα ρόλο ανεπάντεχο ανάμεσα σε άγνωστο τόπο και κόσμο, συντρόφους συναγωνιστές και αντάρτες. Έγινε η ζωή Σας ένα αληθινό α-

Αλήθεια, πόσο ψηλά ανέβηκε ο πήχυς της Ιώβειας υπομονής και τον ξεπεράσατε; Οι σωματικές αντοχές πόσο πολύ βάρος μπορούν να αντέξουν; Η ψυχική καρτερία μέχρι πού φθάνει; Η ξενιτειά και η απομόνωση πώς δαμάστηκαν; Ο πυρωμένος ψυχικός πόνος πώς βρήκε βαλβίδα εκτόνωσης;

Κολαστήριο η αιχμαλωσία Σας. Σκέψεις, που δεν βρίσκουν διέξοδο, ερωτήματα απλά χωρίς απάντηση. Δεν πήρατε τη θέση του ιστορικού και του λογοτέχνη. Η απλότητα και η ευγενική σαφήνεια του χαρακτήρα, η

καθαρότητα του λόγου και της γραφίδος, ζωντανεύουν τα δρώμενα στα μάτια του αναγνώστη. "Δεν έκανα κριτική ούτε σχολίαζα ποτέ ότι έβλεπα και άκουγα", γράφετε. Έτσι γίνατε φίλος με τους συνανθρώπους και συναγωνιστές στην απόμερη άκρη της γης.

Αν όλα αυτά τα γεγονότα περιορίζονταν στην απλή προφορική εξιστόρηση, γρήγορα θα τα προσπερνούσε η σκούρα σκόνη του χρόνου. Είναι κομμάτι της ιστορίας μας, πόνος δικού μας ανθρώπου.

Αυτή η δεξαμενή γενναιότητας, πώς χωρούσε στο πονεμένο σώμα των πενήντα κιλών, με ματωμένη την καρδιά του, για τόσα χρόνια;

Δεν περιοριστήκατε να χαλιναγωγήσετε την επίφοβη καθημερινότητα. Ανοίξατε πεισματικά δίοδο στον ομιχλώδη ορίζοντα της ξένης. Συμβιβαστήκατε με όλα τα τέρατα στα πέρατα της γης, για να βγείτε νικητής στο ξέφωτο της ζωής, κάτω από τον ελληνικό ουρανό, με λευτεριά και επιστήμη.

Εμείς που Σας γνωρίζουμε, πολλές - πολλές φορές Σας θαυμάζουμε, πολύ Σας σεβόμαστε, ψηλά - ψηλά Σας βάζουμε, δυνατά - δυνατά Σας αγκαλιάζουμε και τόσοοοο! Σας αγαπάμε.

Ειλικρινώς Με συγκίνηση και αγάπη Κων/νος Μπασούκος

Αγαπητέ Χαράλαμπε

Αισθάνομαι την ανάγκη να σας ευχαριστήσω για την ευγενική προσφορά σας. Παρέλαβα το βιβλίο σας και αισθάνθηκα συγκίνηση αλλά και υπερηφάνια για τις προσπάθειες που έχετε καταβάλει στη ζωή σας ώστε να φτάσετε εκεί που σήμερα είστε.

Έχετε πολλές ευχές για υγεία και πολλούς χαιρετισμούς από τα παιδιά μου και εμένα.

Με εκτίμηση Ανδρέας Μπλατσούκας

Ο Κύριος επιτρέπει να δοκιμάζονται όσοι τον αγαπούν, πρώτον για να δυναμώνει η πίστη τους σ' αυτόν, και δεύτερον για να παραδειγματίζονται οι γύρω.

Ευχαριστούμε τον φίλο και συνάδελφό μας Χαράλαμπο Πετρούλια που διά μέσου αυτού του βιβλίου «Μαρτυρία» μας έδωσε αυτό το παράδειγμα.

Με πολλή αγάπη και εκτίμηση Θανάσης και Τζουλιάνα Αντωνοπούλου

Ένα πολύ ενδιαφέρον σχόλιο από το «φατσοβιβλίο», που ερανίσαμε και σας παρουσιάζουμε

Το βιβλίο του Ιατρού Χαρ. Πετρούλια, το διάβασα σε μια μέρα. Περιέχει αρκετά ενδιαφέροντα ντοκουμέντα ιστορικά, που εκτός από την προσωπική του περιπέτεια, είναι ένα κομμάτι της Ιστορίας μας με όλα τα τραγικά γεγονότα του εμφυλίου πολέμου, που έντεχνα μας έσπρωξαν και καθοδήγησαν οι Άγγλοι Ιμπεριαλιστές, με αποτέλεσμα να χαθούν τα καλύτερα παιδιά της Πατρίδας μας. Θέλω να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τον ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ για όσα γράφει στο βιβλίο του, που διακρίνεται η σεμνότητα και ευγένεια του.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΜΕΛΙΣΣΑΡΗΣ, από Θεσπιές

Ο μοναδικός αγώνας που χάθηκε, είναι αυτός που δε δόθηκε ποτέ...

🖛 από τη σελ. 1

μη δασικής έκτασης σένα από τα χωράφια του εν λόγω επιχειρηματία, με δικαίωμα αντίρρησης σε διάστημα 2 μηνών. Στις 09/03, δηλαδή μετά από 7 εργάσιμες, η Δ/νδη Δασών κοινοποιεί απόφαση μη άσκησης αντίρρησης της παραπάνω απόφασης. Ένας επιχειρηματίας λοιπον, που προστατεύει τον εαυτό του ακόμη και από την πιθανη αντιρρηση αποφασης σε χαρακτηρισμό δασικής περιοχής, έχει ξεκινήσει κανονικά τις εργασίες του για την έναρξη της επιχείρησης του, ενώ εκκρεμεί δικαστήριο με τον δήμο στο συμβούλιο επικρατείας. Κι αν τελικά η απόφαση είναι εναντίον του, αυτό σημαίνει ότι θα χάσει τα χρήματα της επένδυσης του; Είναι τόσο αφελής ώστε να ρισκάρει κάτι

Από την άλλη πλευρά, στον δρόμο άπο το χώρο προς το χαρμάτι έχει υλοποιηθεί ένα έργο το οποίο κόστισε περίπου 200.000€ και είναι ο μαντρότοιχος. Το έργο υλοποιήθηκε με την προοπτική ανάπτυξης του χωριού προς εκείνη την πλευρά και αυτό ειπώθηκε ξεκάθαρα από τους εκπροσώπους του δήμου στην λαϊκή συνέλευση. Εκεί υπάρχει ήδη ο βασικός πυρήνας ενός οικισμού, το εκκλησάκι του Αγ. Φανουρίου και μια ήδη διαμορφωμένη πλατεία με τρεχούμενο νερό. Πως λοιπόν θα επι-

τευχτεί αυτό αφού στην ίδια περιοχή θα δημιουργηθεί βιομηχανική επιχείρηση; Πως θα αποσβεστεί το έργο; Και στην τελική, ποιός και πως μας εξασφαλίζει πως στα επόμενα 10 χρόνια δεν θα φτιαχτούν εκεί άλλες 10 επιχειρήσεις βιομηχανικού τύπου;

Στην Ελλάδα που εγώ μεγάλωσα, έμαθα πως τίποτα δεν είναι τυχαίο. Στο τόπο που παραλάβαμε απ τους σοφοτερούς και προσοευτικότερους απ την δική μας γενιά, καταλάβαμε από πολύ νωρίς πως με τους σωστούς ανθρώπους στην σωστή θέση «δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα». Στο τόπο που γεννήθηκα όμως, πίστευα πως όλα αυτά ήταν διαφορετικά. Πως οι άνθρωποι εκεί αγαπάνε και σέβονται τον τόπο τους και θα ενώνονταν μπροστά σ έναν επικείμενο κίνδυνο. Φυσικά έκανα λάθος. Τα προσωπικά συμφέροντα, συμπάθειες και αντιπάθειες είναι πάνω απ ό-

Εν κατακλείδι, αυτή η προσπάθεια πρέπει να είναι συλλογική, αλλιώς θα είναι σαν να μην έγινε ποτέ. Ο σκοπός της είναι η διάσωση της περιβαλλοντικής ισορροπίας και η μη υποβάθμιση τελικά της περιοχής. Αν τελικά λειτουργήσει αυτή η επιχείρηση λίγοι θα βγουν κερδισμένοι και πολλοί χαμένοι. Όλοι οι φορείς της τοπικής κοινωνίας και όχι μόνο πρέπει να ενεργοποιηθούν άμεσα. Από το καφενείο και τον καναπέ, δεν λύθηκε ποτέ κανένα πρόβλημα. Η αλήθεια είναι πως μια χούφτα ανθρώπων δε μπορεί να αλλάξει πολλά πράγματα, όμως μια ομάδα μπορεί. Ας οργανωθούμε λοιπόν...

Ο μοναδικός αγώνας που χάθηκε, είναι αυτός που δε δόθηκε ποτέ...

(ζήτησα από μια μικρή συγχωριανή μου φίλη να γράψει ένα ποίημα για το σχετικό θέμα και σάς το επι συνάπτω, γιατί κάποιες φορές οι μικροί μας δείχνουν που πρέπει να πά-

΄Ξύπνα, σήκωσε ψηλά το κεφάλι σου, πολεμάνε τον τόπο σου.

Πολεμάνε τη Γή σου, ποιά ζωή

Συμφέροντα, κλίκες παντού σε ξεγελάνε με την υπόσχεση ενός ψεύτικου ουρανού και συ με την αφέλεια ενός παιδιού ρίχνεις τα μάτια χαμηλά;

Η δύναμή σου;

Που πήγε η δύναμη σου;

Πουλάς τη Γή σου για να ζήσει το παιδί σου μια καλύτερη ζωή; ΄ Έτσι πιστεύεις:

Αν δεν παλέψεις θα σε πατήσουν στο λαιμό, μην τους αφήσεις θα σε θάψουν ζωντανό.

Γίνε φωτιά, γίνε ήχος ενοχλητικός στ΄ αυτιά τους, γίνε ο φόβος που θα βρίσκεται για πάντοτε μπροστά τους.

Πολέμησε τους, νίκησε τους, σου κλέβουν όνειρα, κλέβουν το μέλλον των παιδιών σου, πληρώνεις με τόκο το θάνατο σου.

Είναι ψηλά, γιατί εσύ είσαι γονα-

τιστός, ξύπνα, σήκωσε τα μάτια ψηλά στον ουρανό, πολέμα για το μέλλον των παιδιών σου, για το δικό του

Βενετία Χρήστου

«Η εποχή της παρακμής»

🖛 από τη σελ. 1

Κι έτσι συνέχισα με τη φωτιά στο αίμα με αλήθεια κέντησα κάθε φτηνό σας ψέμα κι αφού τα χρόνια έτσι φύγαν βουρκωμένα μου αφήσαν μόνο ένα μπουκέτο λουλούδια ξεραμένα...

Στην εποχή της παρακμής , στα χρόνια της καταστροφής στο τέλος κάθε λογικής , στη κάθε γνώμη της σιωπής σε αυτόν τον τόπο της ντροπής έψαχνες χρόνια για να βρεις τον εαυτό σου...

Στην εποχή που στην πλασσάρανε ακμής ακόμα τρέχεις να προλάβεις τη σκιά σου Μην προσπαθήσεις απ' τον εαυτό σου να κρυφτείς γιατί θα βρίσκεται για πάντοτε μπροστά σου...

Στην εποχή αν θέλεις πες την παρακμής εγώ θα μείνω εδώ να προσπαθώ μ' αυτές τις νότες της παράξενης φωνής μου μες στο πλήθος

να βρω στα μάτια των ανθρώπων όχι μίσος αλλά θεμέλια μιας ελεύθερης ζωής

... Σε μια εποχή που πρέπει να ξέρεις να επιζείς...!!!

ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ Ι. ΚΟΛΛΙΑ